

Michael Burawoy

PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ INTERNACIONAL DE SOCIOLOGIA

Èxit "És aviat per saber si aquests moviments socials que reclamen canvis en els mercats financers i en la política ho aconseguiran" **Característiques** "Són molt líquids. Els estats els reprimeixen, desapareixen i hi tornen, es reinventen"

"El punt crucial és sortir al carrer"

MARC VIDAL

El professor Michael Burawoy és una eminència de la sociologia mundial. Britànic de naixement i instal·lat des de fa anys als Estats Units, Burawoy va fer servir per a les seves investigacions un mètode de recerca peculiar: va experimentar en primera persona les condicions de treball en indrets com l'Hongria soviètica, la Zàmbia postcolonial i la Rússia nascuda després de la caiguda del Mur de Berlín. Aquest contacte directe amb la realitat confereix a aquest professor de la Universitat de Califòrnia Berkeley una visió única a l'hora d'analitzar l'emergència de grups socials reivindicatius. *Indignants*, Primavera Àrab o Ocupa Wall Street, "la sociologia té molt a dir sobre què està passant ara", es reivindica Michael Burawoy, que lamenta que la seva disciplina estigui immersa en una batalla per sobreviure.

¿Avui en dia guanya la sociologia i perd la política?

La política convencional pateix una crisi de legitimitat i això ha motivat el naixement de tants moviments socials arreu -dels *indignants* a Ocupa Wall Street- que denuncien la seva ineffectivitat. Les classes dominants, el capital -que no respon a les urnes- ha segregat la política. Per tant, s'hade repensar, cal fer-la més participativa. És un repte a tot arreu, hi ha una reivindicació de la democràcia directa que amenaça la política convencional.

Caminem cap a una política més participativa?

Es la gran pregunta! Si mirem la Primavera Àrab, hi ha exemples per ser pessimista. Jo vaig ser a Egipte i els moviments socials que van demanar el canvi de règim van ser segregats per grups com els Germans Musulmans, que al principi no hi eren. La hi van afegir ràpidament. Ara la situació a Egipte és molt trágica, tot i que encara hi ha un nucli de resistència que insisteix en un canvi de debò, però no se'n sarta.

¿Arribaran a port algun dia aquests moviments socials?

Tornant a la Primavera Àrab, volien fer la revolució, però l'únic lloc on es va fer la revolució va ser als cervells de la gent. És molt important i el poble va agafar les regnes de la història, però això no porta automàticament a la transformació social. Hi ha una llarga història

El professor Michael Burawoy diu a la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat de Barcelona. MARC VIDAL

Futur
"Si entres en el joc electoral, si vols guanyar vots, has de fer concessions"

Tecnocràcia
"Els governs tècnics donen més ales als mercats i el problema es fa més gran"

de moviments socials que han aconseguit coses que no tenien previstes. Crec que és massa aviat per saber si aquests moviments socials que reclamen canvis en els mercats financers i en la política ho aconseguiran. Primer cal veure si se sosteniran en el temps.

L'energia inicial d'aquests moviments sembla que s'hagi perdut... Si, però reapareixen. Són molt líquids. Els estats els reprimeixen, desapareixen i hi tornen, es reinventen. La dificultat és que no tenen clar com dur a terme la transformació social o quina relació han de tenir amb les urnes.

Indignants, Primavera Àrab, Ocupa Wall Street... són molt diferents entre ells?

Les diferències són molt grans. Tots tenen un marc territorial però estan interconnectats globalment, s'influencien els uns als altres i comparteixen ideals com el desdèrit de la política i la reivindicació de la democràcia directa. Són molt diversos però hi ha trets comuns com ara que els integren bàsicament joves que afronten una situació econòmica molt precària i difícil, o la repressió dels estats respectius.

I internet és el gran catalitzador?
Sí, però no és l'únic. Incrementa la coordinació en l'àmbit local, nacional, global, tothom sap què fa cada moviment en diferents llocs del món, quan els reprimeixen... Però el punt crucial és sortir al carrer, el control físic de l'espai públic, ja que amb un espai virtual no n'hi ha prou. I l'estat ho ha entès bé i per això utilitza tots els mitjans per reprimir amb duresa aquests moviments a l'espai públic.

Però avui és més fàcil impulsar un moviment social que fa 30 anys... Sí, però ara és molt volàtil. Abans, com que costava molt crear-lo, era més combatiu, feia més mal. Ara costa tan poc impulsar-lo que gairebé no té força.

¿El Partit Pirata, que usa exclusivament les noves tecnologies, fa política o és un moviment social? Aquest tipus d'iniciatives intenten combinar les dues accions. Volen participar políticament en les eleccions i sumar suports a les seves causes com ho fan els moviments socials. Però això genera una tensió, ja que quan entres en el joc electoral, si vols guanyar vots, s'han de fer concessions materials. La lògica obsessiva de la política està en contradic-

ció amb els fonaments dels moviments socials.

¿Per regenerar la política, són bona idea els governs tecnocràtics? Els governs tècnics no són la solució a la crisi. En el fons, aquests executius donen més ales als mercats i el problema es fa més gran. No hi ha una solució dels mercats per als mercats. I quan això passa, els moviments socials es carreguen de raó i són reprimits de nou. La mercantilització i la repressió van de la mà.

Com a sociòleg, ¿el va impressionar la manifestació per la independència de Catalunya l'any passat? Va ser increïble. Obre un camp d'estudi apassionant per als sociòlegs, el perquè la gent era allà, què havia de ser la independència, què els havia d'aportar, per què ara... Aquests moviments són molt heterogenis, tot i que semblen molt consolidats al voltant d'una única idea, però al darrere hi ha moltíssimes perspectives diferents. I això és un problema per sostenir el moviment en el temps, per mantenir-ne la coherència.

El món que ve,
el país que votem
www.aisc.cat